

[Hans Hansen.]

det, da det forekommer mig, at det mere er et andet Spørgsmaal, der er det brændende, men da Begrundelsen for de tre Partier, hvis Repræsentanter i Finansudvalget har givet Tilslutning til denne Tekstanmærkning, netop har været, at det er et rent Rentabilitetsspørgsmaal i Forbindelse med et Arbejdsspørgsmaal, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger netop herom, for jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg drager i Tvivl, at det i Øjeblikket er mindre rentabelt at dyrke Sukkerroer her i Landet, end det er at dyrke andre Ting.

Det er blevet fremført, og ikke mindst af den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at en bestemt Erhvervsgren er i en vanskelig Situation. Hensigten med Anmærkningen er at stille et Maksimumsbeløb paa 1,2 Mill. Kr. til Raadighed for Sukkerfabrikken til Betaling af Roer, saa at Roerprisen kan sikres, saaledes at den i alt Fald ikke overstiger, men gaar op imod 2 Kr. Nu siger det ærede Medlem, at det er jo ikke sikkert, at det Beløb bruges. Jeg vil dog her gøre opmærksom paa, at i de Kontrakter, som i Øjeblikket danner Grundlaget for en Overenskomst — jeg er selv Sukkerroedyrker, saa jeg ved, hvad jeg taler om — er i alt Fald for Vestsjællands Vedkommende Minimumsprisen for Fabrikkens Betaling af Roer i Øjeblikket 1 Kr. 76 Ø. pr. Dobbeltcentner, og tager man de danske Sukkerfabrikkers Pris, som regnes 5 Gange Melisprisen plus Tantième, har jeg Lov til at anlægge den Betragtning, at Prisen for de danske Sukkerfabrikker i Øjeblikket ligger noget nær den, som Vestsjællands Dyrkere er sikret gennem deres Kontrakt. Saa bliver Spørgsmaalet da, hvor meget der skal skydes til over 1 Kr. 76 Ø. Det er fremført, og vistnok med Rette, at det Beløb, man antagelig kan regne med at Dyrkerne faar sikret af Staten, bliver omkring 10 Øre pr. Centner. Det vil altsaa sige, at lægger man den Pris til Grund, som i Øjeblikket er kontraktmæssig for Dyrkerne og Fabrikken, vil Prisen blive mellem 1 Kr. 90 Ø. og 2 Kr., alle Forhold lige og under de Konjunkturforshold, vi i Øjeblikket kan regne med. Det vil altsaa sige, at Dyrkerne skal være sikret et Tilskud, der ligger omkring 10 Øre pr. Centner, eller regner man normal Afgrøde i Øjeblikket, bliver det 30 Kr. pr. Tønde Land for den gode Jord. Hvis vi under de forhaandenværende Konjunkturer regner med en Kornpris, der ligger mellem 8 og 12 Kr., som Noteringerne i Øjeblikket udviser, og man regner normal Afgrøde af Byg i Forhold til normal Afgrøde af Sukkerroer, saa tror

jeg, man kan regne med en Afgrøde paa 18 Dobbeltcentner pr. Tønde Land, som svarer til en normal Sukkerroefafgrøde paa 300 Centner. Regner man med den Pris, der i Øjeblikket ligger til Grund for Noteringen, vil det sige, at en Bygafgrøde i Øjeblikket kan give et Udbytte paa 180—200 Kr. pr. Tønde Land, og regner man med en sikret Pris gennem Staten paa op imod 1 Kr. pr. Centner eller 2 Kr. pr. Dobbeltcentner, vil det sige, at med en 300 Centner Afgrøde er man sikret 300 Kr. eller op imod 300 Kr. pr. Tønde Land.

Det næste Spørgsmaal bliver saa Spørgsmaalet om Udgifterne ved at producere Sukkerroer og Udgifterne ved at producere Byg. Hvis jeg regner meget højt og regner — hvad jeg tror, man har Lov til —, at Udgiften for Bygproduktionens Vedkommende ligger omkring 150 Kr. pr. Tønde Land og Indtægten omkring 200 Kr., vil det altsaa sige, at 1 Td. Land Byg giver 50 Kr. i Nettooverskud. For Sukkerroernes Vedkommende bliver Udgiften, naar vi regner med det, vi i Øjeblikket har at regne med: Arbejdspenge efter Tariffen, Pløjning, Gødning, Kunstgødning, Kørsel, Fragt, Bladenes Hjemkørsel og Jordrente, omkring 283 Kr. pr. Tønde Land, og Indtægten bliver, selv om man regner ned til 90 Øre pr. Centner og i øvrigt regner med Bladenes Værdi og Af-faldet, 390 Kr. pr. Tønde Land. Det vil sige, at man, alle Forhold iberegnet og alle Udgifter fradraget, kan paavise en mere end dobbelt saa høj Indtægt pr. Tønde Land ved Dyrkning af Sukkerroer som ved Dyrkning af Byg.

Naar Rentabilitetsspørgsmaalet i Øjeblikket stiller sig saaledes, vil jeg gerne tillade mig at stille det Spørgsmaal: Hvis den Gren af Landbruget, som dyrker Byg, kommer i vanskelige Forhold, hvor meget skal der saa gives i Tilskud fra Staten?

Spørgsmaalet er imidlertid ikke i første Række et Rentabilitetsspørgsmaal, men mere et Principsspørgsmaal. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard for et Øjeblik siden her fra denne Talerstol kunde udtale, at han ikke som jydsk Repræsentant kan gaa med til at bevilge Tilskud ovre paa sin Hjemegn uden at gøre Gengæld. Jeg vil dog tillade mig at have den Mening, at hvis det ærede Medlem mener, at vi skal ind paa et Sneboldsystem, ind paa et System, hvor det for enhver gælder om at tilvende sig mest, er vi vel rejst. Men paa den anden Side forekommer det mig, at det netop for det ærede Medlems Parti betyder et afgjort Brud med hele Fortiden. For de øvrige Partiers Vedkommende, hvis